

D

Kako hitro čas beži in že je bil tukaj mesec junij in z njim sem bila na vrsti za pripravo uric ob kaminu na črko D. Kar nekaj časa sem premišljevala, kaj bi pripravila na to temo: družabništvo, družabne igre ali kaj podobnega. Bolj se je bližal četrtek, manj idej je bilo v moji glavi. Zadnji dan tik pred začetkom uric pa mi je šinilo v glavo. Dom starejših občanov se prične na črko D, zakaj pa se ne bi pogovarjali o bivanju v domu, o odločitvi zakaj se je kdo odločil za odhod v dom starejših...

Zbralo se nas je okrog 30 v klubu doma starejših občanov Novo mesto. V naši kuhinji so nam zelo lepo pripravili pladnje s svežim zelo dobrim pecivom in za osvežitev še zelo okusno limonado. Najprej sem se predstavila in jim opisala moje delovno mesto, nato pa sem na kratko povzela malo zgodovine našega doma od začetka do danes. Med pogovorom s stanovalci smo prišli tudi do informacij o delovanju sveta doma in o njihovem predstavniku (kdo sploh je njihov predstavnik) v svetu doma; o svetu stanovalcev v naši ustanovi ter o pomenu sveta stanovalcev in na koga se lahko obrnejo, če se želijo kaj pogovoriti, dogovoriti in urediti glede problemov, ki jih mogoče ima kdo od posameznikov. Vprašanja so se kar vrstila, zanimanje je bilo veliko, tako da nam je čas skupnega bivanja v klubu kar hitro tekel. Ker sem se hotela na koncu dotakniti biti današnje teme, sem jim zastavila tudi vprašanje, zakaj so se odločili za prihod v dom starejših občanov. Pogovor se je za hip ustavil, vendar res le za hip, kajti vsak je moral najprej sam pri sebi premisliti, kaj je bilo že takrat – nekateri so namreč v našem domu kar že nekaj časa. V glavnem je bil razlog pri večini udeležencev uric ob kaminu njihovo zdravstveno stanje, bolezen, nemoč za samostojno bivanje v domačem okolju in še ostali razlogi. Kar malo žalosti in nostalgije sem zaznala med njihovim pripovedovanjem svojih zgodb, vendar so se jim na koncu razjasnili obrazi, kajti skoraj vsi so z bivanjem v domu pridobili bodisi na družabnem življenju, bodisi na zdravstvenem področju. Zelo so pohvalili prijaznost celotnega osebja doma od negovalk, sester na oddelku, zaposlenih v kuhinji, pralnici, najbolj pa so bili navdušeni nad službo in aktivnostmi službe rehabilitacije ter s prireditvami in družabnim življenjem v domu. Marsikdo je bil doma zelo osamljen in si je tukaj osmisлил življenje na drugačen način. Vesela sem bila, da jih je večina sprejela naš dom pozitivno, da so si tukaj ustvarili nov dom, dobili nove prijatelje, ne nazadnje ustvarili tudi nekaj zelo pristnih prijateljstev, kar se opaža tudi, ko se sprehodim po domu in jih srečujem kako se skupaj družijo, popijejo kavico, poklepetajo in se imajo lepo.

Na koncu našega druženja smo še pojedli pecivo, spili limonado in se po uri in pol druženja poslovili z obljubo, da se bomo imeli vsi skupaj še naprej lepo v našem **domu**.

Mira Jerič